

Salgó Tibor

A fénykép hátulján felirat: "Főelőadó, 1967. I. hó" Ez a Belkereskedelmi Minisztériumban az igazolványom volt. ... Karcsinak hívták az igazgatót. "Salgó elvtárs, a Szállítási Igazgatóságon alkalmazunk tégedet mint főelőadót." Bekerültem a Minisztériumba a Szállítási Igazgatósághoz. Megint egy útelágazás. Tartott talán két évig vagy egy évig. 1962-ben. És akkor azt mondták, hogy jött egy rendelkezés, hogy a szállítási igazgatóság megszűnik, és lett belőle ilyen tröszt, vállalati tröszt. Behívott az igazgató, azt kérdezte: "Tibor, mit akarsz csinálni?" Két lehetőség volt, maradok a trösztnél, ahová tartoznak az összes belkereskedelmi szállítási vállalatok, üzemélelmezés, a könnyűipar, vagy mehetek a Minisztériumba. Így kerültem be a Minisztériumba. De kihangsúlyoztam, hogy igaz, hogy bemegyek a minisztériumba, de nem vagyok hajlandó semmilyen politikai pártba belépni. Tudniillik a minisztériumban az alkalmazottak 98 százaléka párttag volt természetesen. Bekerültem egy irodába, ott volt két aranyos kollégám, természetesen mind a kettő párttag. Pártgyűléskor én mehettem haza. Tetszett nekem. Nagyon rendesek voltak, semmiféle diszkrimináció nem volt! Megmondom miért. Általában abban az időben gyakori volt a -- hogy mondjam --, sok kollégával, ismerőssel beszéltem, a fúrás. Hivatali fúrás. Engem nem fúrt

senki, mert ebben a szakmában a belkereskedelemben én voltam egyedül! Nem volt rivális. Lényeg az, hogy hozzám tartozott a Belkereskedelmi Minisztérium 140 vállalata, és a 140 vállalat mindegyikében volt egy vagy két gépkocsi, egy-két teherautó. Ennek abban az időben a Közlekedési Minisztérium volt a felettese a közlekedésben. És ők írták elő, milyen nyilvántartás stb. kell. Ezeket mind nekem küldték. Én évenként tartottam műszaki szemlét stb. Hogy mondjam, az egész területnek az állománya előírás szerint és a műszaki állapota szerint is nálam van. Erre meg kell jegyezni azt, hogy volt egy időszak, hogy mikor nem tudom. Hogy felszabadították és lehetett venni magánszemélynek is személyautót. Nem egy fejes jött hozzám, "Tibor, szívesen honorálunk tégedet, mondd meg, hogy Pécsen az üzemélelmezési meg ilyen meg olyan gépkocsit meg szeretném venni, mert én pécsi vagyok, mi a véleményed róla?" "Ne haragudjatok, soha senkinek, semmilyen adatot nem adok ki!" Nem azért, hogy dicsekedjek, nem lehetett korrumpálni. Kicsi volt a fizetésem, 20-án vagy 25-én majdnem mindig a barátomtól kértünk kölcsön, de akkor sem, nem! Bekerültem a minisztériumba, 1970-ig ott dolgoztam.